

retten, betragtes som en ligegyldig Sag. Netop fordi jeg betragter dette Vaand som et stærkt Vaand, der har holdt, dengang mange andre Vaand bristede, netop derfor et dette Vaand mig dyrebart, og jeg vil tage vel i Betænkning at give min Stemme til, at det skulde løses. Vi erindre vist Alle, hvorledes Stormen rasede i 1848, og hvorledes Thyssland, som en stærk Flod, brusede over sine Bredder og søgte Afløb der, hvor Landet var lavest. Vi huske vist Alle, hvorledes thydske Horder strømmede ind over vort Fædreland, men dengang Thyssland kom til Besindelse, erkjendtes det dog mere og mere, at det var den danske Arvesølge, der knyttede Slesvig til Danmark, og selv de thydske Rabulister kunde ikke borttræffonnere dette Vaand; det var som en Kjættung, der holdt det danske Statsflib, dengang den thydske Storm rasede, og derfor, jeg gjen tager det, er dette Vaand mig kjær og dyrebart. Dernæst har netop denne samme Arvelov ledet os til den Arvesølge, som vi Alle glæde os ved, ledet os til, at vi netop have kunnet, som jeg haaber, snart hilse Prinds Christian af Glücksborg som Danmarks Kronprædient og Arving; men netop jo mere Nytte dette Vaand har gjort os, jo større Nytte denne Successionsorden efter Kongeloven har forskaffet mit Fædreland, desto mere betænkkelig er jeg ved at stryge denne Successionsorden, desto mere betænkkelig er jeg ved at bortkaste det Middel, der i farefulde og besværlige Tider har givet os Udsigt til at faae en Thronarving, som vi kunde glæde os over. Derfor der i det kongelige Budskab ikke foretages nogen Forandring, kan jeg ikke bringe det i Overensstemmelse med min Samvittighed, uden Videre at stemme derfor. Enhver af os, som sidder her, maa søle Vagten af, at vi ikke alene for Nutid, men ogsaa for Fremtid, skulle staae til Ansvar for, hvorledes vi stemme i denne vigtige Sag, og, skjøndt jeg visstelig erkjender, at vore Ministre have megen Dygtighed, saa maa jeg dog sige, at selv de dygtigste Mænd kunne styre en feil Cours. Dengang vore brave Sømand Aftenen før Skjartorsdag 1849 styrede ind i Gæternfjorden, da fyldte vifsnof ikke alene Østevinden Sællene, men

ogsaa Længselen efter Bedrift Sømandenes Hjertes; jeg er vis paa, at de effede deres Fædreland saa høit som Nogen, og gjerne til Fædrelandets Befrielse vilde have gjort Alt, hvad der stod i deres Mægt, og dog saae vi, at de ikke styrede retteligen, dog saae vi, at de styrede saaledes, at det blev til vort Forliis. Erfaringen har altsaa lært os, at selv Mænd, der ere gjenstrængte af Fædrelandskjærlighed, selv Mænd, der mene at styre rigtigt, dog kunne tage feil, og derfor er det, jeg mener, at man i denne Sag ikke alene kan faae Sorgen paa Andre, men skal huske paa, at man staaer til Ansvar for Fremtiden.

Det er ifølge disse Bemærkninger, jeg for min Person ingenlunde kan bringe det over mit Sind at stemme for det kongelige Budskab, dersom der ikke foretages Forandring deri.

Ottefen: Det er ikke, fordi jeg mener, at jeg skulde komme frem med noget Nytt i denne Sag, at jeg har begjæret Ordet; der er udtalt saameget fra alle Sider, at det vilde være alifor meget for mig at tænke; at jeg skulde kunne fremkomme med noget Saadant, men jeg anseer det alligevel for min Pligt, ikke at skamme mig ved den Overbeviisning, jeg som Lægmænd har faaet i denne Sag. Jeg har ingenlunde kunnet gaae saa dybt ind i de Sager, som her er gaaet af Mænge; jeg har kun seet Sagen jævnt hen, saaledes som den har stillet sig for mig. Jeg har seet, at man ved disse Tractater til Warschau og London var kommen til det Resultat, at Dvinderne ikke kunne arve; jeg har iforveien seet, at Ministeriet var kommen til det Resultat, at man skulde have en Heelstat, at Sagen skulde ordnes saaledes, at den hele danske Stat skulde hange sammen, og Arvesølgen gif jo ud paa, at Danmarks Riges Integritet kunde komme til at være vedvarende. Jeg kunde derfor heller ikke forstaae, at naar den gamle Kongelov, som gav fuldkommen Ret paa den mandlige og paa den kvindelige Linie, skulde kunne blive ved, der da var forskjellige Dele her i Landet, som ikke kunde arves paa den kvindelige Linie; det staaer for mig saaledes, at det var umuligt, at det kunde blive paa den Maade, naar Danmarks Integritet skulde bevares. Paa den anden Side kan jeg heller